

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 4

Utgitt 10 februar

1945

Innhold.

	Side
Lov om endr. i kirkelovgivningen m. v.	23
Forordn. om endr. i forordn. om omsetn. og bruk av kalsiumkarbid	24
Skr. om forbud mot rådgjerder mot erte-gallmygg i Aust-Agder	25
Forordn. om fiskeregler for innlandsfisket i Kjerringøy	25
Skr. om bandtvang for hund når bufe beiter i Sigdal	26
» om do. i Valle	26
» om do. i Austad	26
» om tillatelse til å fange kveite med garn	27
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Agdenes	27
Lov om endr. i lov om omsetn. av pelsdyrskinn	27
» om tillegg til lov om fangst av hval	27
» om tillegg til lov om metrisk mål og vekt	28
Midlert. lov om tillegg til lov ang. skrefiskeriene i Lofoten	28
Lov om endr. i lov om domstolene	29
» om endr. i forordn. om endr. i sakførerlovgivningen	29
» om endr. i ekteskapslovgivningen	30
» om endr. i lov om vitners og sakkyndiges godtgjørelse m. v.	32
» om endr. i lov om betaling for offentlige forretninger	32
» om endr. i lov om rettergangsmåten i straffesaker	33
Forordn. om reduksjon av pelsdyrbestanden	33

Lov om endringer i kirkelovgivningen m. v.

I.

§ 1. Lov av 3 august 1897 om kirker og kirkegarder § 44 skal lyde så:

I hvert av rikets bispedømmer skal det være et kirkenes overtilsyn som kalles domkapitel. Dette skal bestå av vedkommende biskop som formann og vedkommende domprost og en prest i embete i bispedømmet som rådgivende medlemmer. Det sistnevnte medlem oppnevnes av Kirkedepartementet for 2 år om gangen. Innen de enkelte prostier har prosten å føre tilsyn med alt som vedrører kirker og kirkegarder og uttale seg om saker som vedkommer disse.

1944

7 desbr.

Nr. 6.

1945

1944

7 desbr.

Nr. 6.

§ 2. Lov av 14 juli 1897 om geistlige embetsmenns og klokkeres lønninger § 34, 3 ledd, skal lyde så:

Dersom et bispeembetes inntekter sammen med biskopens personlige alderstillegg ikke utgjør så meget som embetsinntekten i det fylke hvor biskopen har sitt sete, skytes det manglende til av Oplysningsvesenets fond.

§ 3. Lov om geistlige embetsgarder av 14 juli 1897 § 12, 1 periode, skal lyde så:

Utskrift av skjønnsforretningen innsendes snarest mulig gjennom vedkommende prest, prost og domkapitel til Kirkedepartementet.

§ 4. Lov av 21 februar 1930 om skifte § 78 skal lyde så:

Opprettes det ved testament en ny stiftelse, skal skifteretten underrette fylkesmannen, som representerer stiftelsen under skiftet inntil særskilt styre er oppnevnt.

II.

Stiftsdireksjonens oppgaver med omsyn til fattigvesenet og offentlige stiftelser og legater skal tilligge fylkesmannen alene. Sosialdepartementet kan likevel legge saker som nevnt til annen myndighet.

Domkapitlet overtar stiftsdireksjonens øvrige gjøremål. Kirkedepartementet kan pålegge domkapitlet også andre kirkelige administrative oppgaver og gi forskrifter for dets virksomhet.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kirkedepartementet bestemmer.

Oslo 7 desember 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

R. Skancke.

Ø. Lundesgaard.

Sjef for Kirke- og undervisningsdepartementet.

1945

23 janr.

Forordning. (Trafikkdepartementet og Næringsdepartementet.)

Endring i forordning av 25 november 1944 om omsetning og bruk av kalsiumkarbid.

I medhold av midlertidig lov av 19 mars 1942 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer og lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v. bestemmes:

I forordning av 25 november 1944 om omsetning og bruk av kalsiumkarbid skal § 5, tredje ledd, lyde så:

Når det gjelder kalsiumkarbid som skal brukes av norske borgere i tysk tjeneste, utstedes kjøpslegitimasjon bare når det foreligger bevitnelse fra den tyske oppdragsgiver. Ved arbeider for den tyske vernemakt må søknaden dessuten attesteres av Kw.-Transport-Leitstab, og når det gjelder arbeider for de sivile tyske myndigheter av Reichskommissariat eller det tyske politi.

Oslo 23 januar 1945.

Hans Skarphagen.

Alf L. Whist.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av forordning av 24 januar 1945 om rådgjerder mot erte-gallmygg, bestemmes:

1. I 1945 er det forbudt å dyrke erteser av ethvert slag, unntatt blomstererteser (*Lathyrus odoratus* L.), innenfor følgende områder i Aust-Agder fylke:

- a. Alle bruk i Reddal og dessuten Rokleiv gnr. 20 bnr. 5 og 12 i Landvik herred.
- b. Alle bruk i Tjore, Agneset og Agregårdene i Landvik herred samt Haneto gnr. 33 bnr. 5 i Eide herred.

2. Alle bruk innenfor de nevnte karanteneområder skal kontrolleres innen utgangen av juni måned 1945. Kontrollen iverksettes etter direktiver fra Statens plantepatologiske institutt som skal godkjenne kontrollørene.

3. Overtredelse av dyrkingsforbudet er straffbar og skal anmeldes av kontrollørene. Erter som dyrkes i strid med forbudet besørger tilintetgjort på dyrkerens bekostning.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

Fiskeregler for innlandsfisket i Kjerringøy herred, Nordland fylke.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., fastsettes:

1. Alt fiske er forbudt fra og med 1 september til og med 15 mai.
2. Alt fiske er forbudt i tiden fra lørdag kl. 18 til mandag kl. 18.
3. Det er til enhver tid forbudt til fangst av fisk å bruke disse redskaper og fangstmåter:

- a. «Amerikaner», dvs. er redskap som består av stålfortom eller liknende fortom hvortil er festet en rekke større eller mindre skjesluk som roterer under dorging, samt oter eller liknende redskap.
- b. Lyster eller liknende redskap med spiss eller krok som ikke er beregnet på å slukes av fisken.

- 27 janr. c. Fiske som krever ildslys eller annet kunstig lys.
 d. Håv som hovedredskap.
 e. Bundne redskaper eller redskaper av stivt materiale med mindre maskevidde eller spileavstand enn 40 mm i våt stand, herfra unntatt håv som hjelperedskap.
 4. Fanget aure eller røye som er mindre enn 20 cm fra snute-spissen til enden av halefinnens midterste stråler, skal straks med forsiktighet og så vidt mulig uskadd settes ut i vannet igjen.
 5. Disse regler gjelder ikke vassdrag som grenser til naboherred, med mindre tilsvarende regler gjelder for naboherredet.
 6. Brudd på disse regler straffes på den måte som er fastsatt i lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933 § 4.
 7. Disse regler gjelder inntil videre.

Oslo 27. januar 1945.

Th. J. O. Fretheim.

27 janr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av 12 januar 1945 av ordføreren i Sigdal herred, Buskerud fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Sigdal skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Unntatt herfra er hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

27 janr. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Hermed stadfester ein vedtak frå 18 desember 1944 åt ordføraren i Valle herad, Aust-Agder fylke, der det i medhald av § 3, 2 leden, i lov frå 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er fastsett at alle som eig eller er innehavar av hund i Valle skal halda hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerd i den tid bufe beiter frå 1 mai til 1 november. Dette gjeld likevel ikkje hundar som under lovleg jakt kan godtgjerast å vera fylgt på forsvarleg vis av eigar eller innehavar.

27 janr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av 28 desember 1944 av ordføreren i Austad herred, Vest-Agder fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Austad skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal dog ikke gjelde hunder som under lovlig

jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller be- 27 janr.
sitter og heller ikke buhunder som sammen med gjeter følger buskap
på beite.

Skrivelse fra Næringsdepartementet.

I medhold av midlertidig lov av 4 mai 1942 om tillegg til mid- 30 janr.
lertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk gis herved
dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i midlertidig lov av 6 mai 1938
om fredning av saltvannsfisk, således at det i tiden fra og med
15 desember 1944 til og med 28 februar 1945 er tillatt å fange
kveite med garn.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Herved stadfestes med noe endret redaksjon vedtak av 9 januar 1 febr.
1945 av ordføreren i Agdenes herred, Sør-Trøndelag fylke, der
det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade
på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund
i herredet, skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller
inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen gjelder ikke hunder
som under lovlig jakt godtgjøres å være fulgt på forsvarlig måte
av eier eller besitter.

**Lov om endring i lov om omsetning av pelsdyr- Nr. 4.
skinn av 11 juni 1942.** 2 febr.

I lov om omsetning av pelsdyrskinn av 11 juni 1942 skal § 1
lyde så:

§ 1. Landbruksdepartementet kan i samråd med Næringsdeparte-
mentet gi regler om omsetning av foredlete og uforedlete pelsdyr-
skinn, herunder om plikt til å meddele opplysninger og om kontroll.
Det kan likeledes gi regler om plikt til å avlevere slike skinn og
om forbud mot å drive handel med slike skinn uten godkjenning av
Landbruksdepartementet, Næringsdepartementet eller annen myn-
dighet.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.
Ministerpresident.

Th. J. O. Fretheim.

Sjef for Landbruksdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

**Lov om tillegg til lov om fangst av hval av Nr. 5.
16 juni 1939.** 2 febr.

For tiden inntil 1 januar 1946 kan Næringsdepartementet også gi
tillatelse til fangst av finnhval, seiqual og spermhval på norsk sjo-
territorium.

Nr. 5. For fangsten av finnhval og seiwhal betales en avgift av 20 øre
2 febr. pr. kg vraket kjøtt. For fangsten av spermhval betales en avgift av
10 øre pr. kg hodespermolje og 5 øre pr. kg spekk som hver hval
utbringer til.

Avgiften betales inn til det fond som er nevnt i § 14 i lov om
fangst av hval av 16 juni 1939.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.

Ministerpresident.

Alf L. Whist.

Sjef for Næringsdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Nr. 6. Lov om tillegg til lov om metrisk mål og vekt
2 febr. av 14 juli 1922.

Bestemmelsene i avsnitt I i forordningen av 23 september 1941
om tillegg til lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 skal gjelde
til utgangen av 1947.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.

Ministerpresident.

Alf L. Whist.

Sjef for Næringsdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Nr. 7. Midlertidig lov om tillegg til lov angående skrei-
2 febr. fiskerierne i Lofoten av 6 august 1897.

§ 1. Utvalgsformannen ved Lofotfisket kan uten omsyn til reg-
lene i lov angående skreifiskerierne i Lofoten av 6 august 1897 og
vedtekter gitt i medhold av loven bestemme at det på hele fiskehavet
eller på visse deler av dette skal være tillatt å bruke synkenot av
enhver størrelse og rundfisknot (snurrevad) til fangst av skrei. Han
kan gi regler om utsetting og opptaking av slike redskaper og be-
stemme at det på visse deler av fiskehavet ikke skal være tillatt å
bruke andre fangstredskaper.

§ 2. Overtredelse av bestemmelser som utvalgsformannen gir i
medhold av § 1, straffes med bøter. Ved overtredelse av slike be-
stemmelser gjelder reglene i lov angående skreifiskerierne i Lofoten
av 6 august 1897 §§ 31 og 32 tilsvarende.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.

Ministerpresident.

Alf L. Whist.

Sjef for Næringsdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Lov om endring i lov om domstolene av 13 august 1915. Nr. 8.
2 febr.

I lov om domstolene av 13 august 1915 skal § 225, annet ledd, lyde så:

Autorisasjonen gis av fylkesmannen. Villkårene er at fullmektigen har juridisk embetseksamen med beste eller nestbeste karakter og godtgjør ved pålitelig vitnesbyrd at han har ført en hederligandel.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.
Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Lov om endring i forordning om endringer i sakførerlovgivningen av 23 juni 1941. Nr. 9.
2 febr.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I forordning om endringer i sakførerlovgivningen av 23 juni 1941 skal § 5 lyde så:

§ 5. En sakføretillatelse kan tilbakekalles for bestemt tid eller for alltid, hvis sakføreren ikke etterkommer departementets anmodning om å stille sikkerhet eller hvis han har gjort seg skyldig i urettsskaffent forhold eller i øvrig har vist en grovt utilbørlig opptreden eller på annen måte gjort seg uverdigg til eller nedbrutt den tillit eller aktelse som er påkrevd for hans stilling. Sakføreren kan kreve opplysning om grunnen til tilbakekallelsen. På samme måte kan en sakførerfullmektigs autorisasjon tilbakekalles hvis han har gjort seg skyldig i slik opptreden som nevnt.

Vedtak om tilbakekallelse treffes av Justisdepartementet eller fylkesmannen. Fylkesmannen kan likevel ikke kalle tilbake en tillatelse eller autorisasjon som nevnt i første ledd for lengre tid enn 6 måneder. Fylkesmannens avgjerd kan ankes inn for departementet. Anken har ikke oppsettende virkning.

Vedtak etter denne paragraf kan ikke prøves av domstolene.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.
Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Nr. 10. Lov om endringer i ekteskapslovgivningen.

2 febr.

I.

I lov om foreldre og ektebarn av 10 april 1915 skal § 3, første og fjerde ledd, lyde så:

§ 3, første ledd.

Hvis foreldrene ikke lever sammen, og det oppstår tvist om hvem barna skal være hos, avgjøres spørsmålet ved dom; dog kan foreldrene, hvis de enes om det, overlate avgjørelsen til fylkesmannen.

§ 3, fjerde ledd.

Avgjørelsen kan gjøres om, hvis særlige grunner taler derfor og det er ubetenkelig av hensyn til barnas tarv. Bestemmelse herom treffes ved dom, med mindre partene er enige om å overlate avgjørelsen til fylkesmannen.

II.

I lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 skal følgende bestemmelser lyde så:

§ 43. Har ektefeller levet atskilt i et år etter lovlig separasjon, og har de ikke senere gjenopptatt samlivet, kan de forlange bevilling av fylkesmannen til skilsmisse såframt begge ektefeller er enige om det. Har atskillelsen vart i minst 2 år, kan enhver av ektefellene forlange skilsmisse.

Har samlivet mellom ektefeller vært hevet i 3 år uten at det er skjedd på lovformelig måte, og er samlivet ikke senere gjenopptatt, kan skilsmisse gis etter krav fra en av ektefellene.

Skilsmisse etter annet og tredje punktum i denne paragraf skjer ved dom, med mindre ektefellene er enige om å overlate avgjørelsen til fylkesmannen. Når en av ektefellene er fraværende i utlandet eller hans oppholdsted ikke kjennes, kan departementet, når særlige grunner tilsier det, gi skilsmisse etter krav fra en av ektefellene selv om den annen ektefelle ikke har samtykket i å overlate avgjørelsen til departementet.

Fylkesmannens avgjørelser etter denne paragraf forkynnes for partene. Staten betaler utgiftene til forkynnelse. Hver av partene kan kreve avgjørelsen prøvet av departementet såframt krav herom er kommet inn til fylkesmannen innen 4 uker etter forkynnelsen. Ved forkynnelsen gjøres partene oppmerksom på de regler som gjelder om adgangen til å angripe avgjørelsen. Såframt fylkesmannens avgjørelse ikke blir angrepet, kan han etter utløpet av den foran nevnte frist gi skilsmissebevilling.

§ 54, siste ledd.

Bestemmelse som nevnt i annet ledds siste punktum og fjerde ledd treffes ved dom, men ved skifterettens kjennelse såframt det

skiftes offentlig. Dog kan partene, hvis de er enige derom, overlate avgjørelsen til fylkesmannen. Fylkesmannens avgjørelse kan i tilfelle innen tre måneder bringes inn for departementet. Nr. 10. 2 febr.

§ 56, første ledd.

Krever en ektefelle som følge av separasjon underholdsbidrag av den annen ektefelle, blir kravet å avgjøre ved dom, med mindre begge ektefeller er enige om å overlate avgjørelsen til fylkesmannen.

§ 56, sjette ledd.

Hvis endrete forhold eller nye opplysninger gjør det rimelig, kan en bestemmelse som er truffet om underholdsbidrag endres. Bestemmelse herom treffes ved dom med mindre partene er enige om å overlate avgjørelsen til fylkesmannen.

§ 59, annet ledd.

Dog kan en avtale som er åpenbart ubillig for den ene ektefelle, etter krav fra denne helt eller delvis settes ut av kraft. Kravet gjøres gjeldende ved domstolene hvis ikke partene enes om å overlate avgjørelsen til fylkesmannen. Fylkesmannens avgjørelse kan i tilfelle innen tre måneder bringes inn for departementet.

III.

I lov om ektefellers formuesforhold av 20 mai 1927 skal § 4, annet ledd, lyde så:

Den ene ektefelle kan tilpliktes å utlevere til den annen til bruk løsøre som ved opphøret av deres samliv hørte til det felles innbo eller til den annen ektefelles arbeidsredskap, i den utstrekning hvori det under hensyn til hver av ektefellenes livsvilkår og omstendighetene for øvrig finnes rimelig; det samme gjelder bolig som ektefellene eller en av dem eier eller leier, og som inntil samlivets opphør ble benyttet i fellesskap. Bestemmelse herom treffes ved dom eller som midlertidig forføyning under saken ved kjennelse; dog kan partene, hvis de er enige, overlate avgjørelsen til fylkesmannen. Lov om inngåelse og oppløsning av ekteskap av 31 mai 1918 § 56, sjette og syvende ledd, gjelder tilsvarende for en sann bestemmelse. Bruksretten kan ikke utstrekkes lengre enn 3 måneder etter skilsmisse eller separasjon ved dom eller bevilling, med mindre det gjelder ting som vedkommende ektefelle skal overta på skifte eller det enno ikke er på det rene hvem som skal overta den.

IV.

Denne lov trer i kraft 1 mars 1945.

Når en sak mellom ektefeller eller fraskilte om skilsmisse, barnefordeling, enkepensjon eller underholdsbidrag eller om bruk av løsøre

Nr. 10. eller bolig er brakt inn for departementet når denne lov trer i kraft, 2 febr. behandles saken etter de hittil gjeldende regler.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Nr. 11. Lov om endring i lov om vitners og sakkyndiges godtgjørelse m. v. av 21 juli 1916.

2 febr. I lov om vitners og sakkyndiges godtgjørelse m. v. av 21 juli 1916 skal § 10, tredje ledd, lyde så:

Når godtgjørelsen er fastsatt av andre domstoler enn Høyesterett, er den gjenstand for revisjon og kan forandres av Justisdepartementet eller av fylkesmannen når departementet bestemmer det. I tvistemål og private straffesaker foretas denne revisjon bare etter krav fra den sakkyndige eller fra vedkommende part, med mindre denne har fått fri sakførsel.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Nr. 12. Lov om endring i lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938.

2 febr. I lov om betaling for offentlige forretninger av 4 februar 1938 skal § 159, første ledd, lyde så:

Når godtgjørelse etter denne lov skal fastsettes av en domstol, er fastsettelsen gjenstand for revisjon og kan forandres av vedkommende departement eller av fylkesmannen når departementet bestemmer det. Dette gjelder likevel ikke godtgjørelse som er fastsatt av Høyesterett eller Høyesteretts kjæremålsutvalg. Heller ikke gjelder det godtgjørelse etter §§ 93, fjerde ledd, § 130, annet ledd, og §§ 133—135.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Lov om endring i lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887. Nr. 13.
2 febr.

I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal § 81, annet ledd, lyde så:

Ved de øvrige domstoler fastsetter retten, for såvidt fast lønn for utførelsen av offentlige saker ved samme ikke er bestemt, etter nærmere regler som gis av vedkommende departement for hver enkelt sak en godtgjørelse som likeledes utres av statskassen. Rettens fastsetting av godtgjørelsens størrelse er gjenstand for revisjon og kan forandres av departementet eller av fylkesmannen når departementet bestemmer det.

Oslo 2 februar 1945.

Quisling.
Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.
Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

2 febr.

Reduksjon av pelsdyrbestanden.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 og i forståelse med sjefen for Landbruksdepartementet bestemmes:

§ 1. Med pelsdyr menes i denne forordning sølvrev, platinarev, rødrev, korsrev, blårev og mink.

§ 2. Eier av pelsdyr plikter innen 31 mars 1945 å redusere sin alsdyrbestand slik at den ikke overstiger antall alsdyr pr. 1 april 1941 redusert etter følgende tabell:

For de første 4 alsdyr ingen reduksjon.

» » neste 16 »	(nr. 5—20)	50 % reduksjon.
» » » 30 »	(nr. 21—50)	65 % »
» » » 50 »	(nr. 51—100)	75 % »
» » over 100 »		80 % »

Utbringer beregningen etter foranstående reduksjonstabell et delt tall, beregnes reduksjonen til nærmeste hele tall.

§ 3. Næringsdepartementet eller den det bemyndiger kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

§ 4. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av denne forordning er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. midlertidig

Oslo 2 februar 1945.

Alf L. Whist.

2 Sept.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.